

கனைச் சுடர் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

எண்	பொருளடக்கம்	பக்கம்
1.	திருக்குறளில் கல்விச் சிந்தனைகள் முனைவர் பெ.குபேந்திரன்	7
2.	புறநானூற்றில் அறச் சிந்தனைகள் திருமதி பி.சுஜாதா, முனைவர் பெ.குபேந்திரன்	11
3.	உவமையில் சிறந்தவன் கம்பன் முனைவர் ச. பிரியா	15
4.	இன்குலாப் கவிதை வெளிப்படுத்தும் மனிதம் லூ.இக்னேசியஸ் சேசுராஜா, முனைவர் க.கமலா(நெறியாளர்)	24
5.	டொபோமைன் மேலாண்மைகள் சேவியர்.ப.ஜே, முனைவர் அ.இருதயராஜ் (நெறியாளர்)	28
6.	தலைவி கூற்றில் பெண்ணாளுமைகள் வெ. கவிதா, முனைவர் அ.இருதயராஜ் (நெறியாளர்)	34
7.	திருமுருகாற்றுப்படையில் முருக வழியாடு முனைவர் க.கமலா	40
8.	இலக்கியத்தில் பெண்மைகள் கோ.சத்யா	46
9.	கே. பாலச்சந்தர் தரைப்படத்தில் பெண் ஆளுமைகள் சு.கனகவேல்பாண்டி, முனைவர் க.கமலா(நெறியாளர்)	50
10.	தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண் ஆளுமைகளின் வகைப்பாடுகள் முனைவர் அ.இருதயராஜ்	55

உவமையில் சிறந்தவன் கம்பன்

(முனைவர் ச. பிரியா)

முன்னுரை : கம்ப ராமாயணம் ஒரு தேன் கூடு என்றால் அது மிகையாகாது; தேன் கூட்டைப் பிழியப் பிழிய வரும் தேன் போல மனித வாழ்வியலின் நுட்பங்களையெல்லாம் தம் கை வண்ணத்தால் பக்தி சிறப்பிலும் , கதைச் சிறப்பிலும் சிறந்து விளங்குகின்ற இராம காதையில் அமைத்து , அழகுக்கு அழகு செய்தாற் போல விருத்தம் என்னும் பா வகையில் சொல் நயம், பொருள் நயம், உவமை நயம் , பிற அணி வகைகள் ,கற்பனை வளம் ஆகியன பொருந்தி வரும்படி, சந்தத்தோடு இயைந்து கம்பர் பாடியதால் தான் ஏனைய மொழி இராமாயணங்களை விடவும் இக்காவியம் சிறந்து விளங்குகிறது எனலாம் ; சந்தனத்தைத் தொட தொட கை மணப்பது போல கம்பராமாயணத்தைப் பயிலுந்தோறும் நெஞ்சமும் இனிக்கவே செய்கிறது.

அவ்வகையில் இந்நூலில் பயின்று வந்துள்ள உவமைகள், கம்பனின் இலக்கண உத்தி முறையையும் அவனது ஆழ்ந்து அகன்ற அறிவின் நுண்மான்னுழைப் புலத்தையும் எடுத்துக்காட்டும் மிகச் சிறந்த வாயில்களாகத் திகழ்கின்றன ; ” **உவமையில் சிறந்தவன் கம்பன்**” என்னும் கருத்தின் அடிப்படையில் இந்நூலில் கையாளப்பட்டுள்ள உவமையின் சிறப்பும் அதன் ஆளுமையின் திறம் குறித்தும் எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரையின் களம் அமைகின்றது.

உவமை : புலவர்கள் தாம் படைக்கும் பொருளினை எடுத்துரைக்க பொருள் விளக்கத்திற்காகவும் சிறப்புக்காகவும் இழிவுக்காகவும் உவமைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் ; அதனடிப்படையில் ”உவமவியல்” என தனி இயல் அமைத்து அதன் வழி நான்கு வகையான உவமைகளில் முப்பத்தாறு

Date of submission : 2024-12-20 Date of acceptance : 2024-12-25
Date of Publication: 2025-03-16
Corresponding author's Name : Dr.S.Priya
Email : priya.sl@velsuniv.ac.in
ISBN: 978-93-343-1135-8

உவம உருபுகளை இனங் கண்டிருக்கும் தொல்காப்பியரின் உவமவியல் சார்ந்த அறிவினைக் கம்பரின் படைப்பிலும் காண முடிகின்றது . இதனைத் தொடர்ந்து பிற அணி இலக்கண நூல்கள் கூறும் அணி வகைகளையும் இந்நூலில் ஒப்பிட்டு பார்க்க இடமளிக்கிறது . பிற்கால அணிகளுக்கெல்லாம் தாயணியாக இருக்கக்கூடிய உவமையணி பற்றி மட்டுமே விளக்கயுரைப்பதாகவும் அவற்றுள் ஒரு சில உவமைகளை மட்டும் இக்கட்டுரையில் எடுத்துக் காட்டவும் முற்பட்டுள்ளேன்.

கம்பன் மிகச் சிறந்த ஆய்வாளன் – பண்பாளன் :

கம்பன் தனக்கு முன் தோன்றிய வால்மீகியின் வடமொழி இராமாயணத்தைத் தழுவி இந்நூலைப் படைத்திருந்தாலும் இது தழுவல் இலக்கியமல்ல , சங்க இலக்கியம் போல திருக்குறள் போல தமிழ் மொழியில் படைக்கப்பட்ட மூல நூல் போலவே கம்ப ராமாயணமும் திகழ்கிறது என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது ; தமிழ் பண்பாட்டினை உணர்த்தி தமிழ் மொழியிலேயே மூழ்கி ஆய்ந்து தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்து படைக்கப்பட்ட தமிழரின் பண்பாட்டு பெட்டகமாக கம்பராமாயணம் படிப்பவரை நினைக்க வைக்கிறது . இவ்வகையில் கம்பனை மிகச் சிறந்த **ஆய்வாளனாகவும் மொழி பெயர்பாளனாகவும்** உணரச் செய்கிறது ;

செருக்கு ஏதுமின்றி தன்னை சிறுமையாளனாக சிறுப் பிள்ளையாக எத்தனாக

நிலையிலும், தன்னை ஆதரித்த சடையப்ப வள்ளலின் புகழைப் பாடி பாடி நன்றிச் செலுத்துவதால் சிறந்த பண்பாளனாகவும், சந்த நயத்தில் கற்பனை என்னும் தேனைச் சேர்த்து சொல்லின்பத்தில் நம்மை யெல்லாம் மூழ்கச் செய்த மிகச் சிறந்த கவிஞனாகவும் , பொருள் நயத்தை உணர்த்த உவமை நயத்தால் படிப்பவரின் உள்ளத்தையெல்லாம் கொள்ளையடிக்கச் செய்த கம்பன் மிகச் சிறந்த உவமையாளனாகவும் கல்வியாளனாகவும் காட்சி அளிக்கின்றான் ; கம்பனின் புலமையை எண்ணியெண்ணி மகிழவே ஒரு பிறவி போதாது என்னும் உண்மையைக் கம்பனைக் கற்குந் தோறும் உணர வைக்கிறான் .

நாட்டுப் பழமொழிகள், நாடக வழக்கு , உலக வழக்கு , உலகத்து மக்களின் பயன்பாட்டுப் பொருட்கள் ,செடி கொடிகள், பறவைகள் மற்றும் விலங்குகள் இவற்றின் குணங்களை மனிதனின் இயல்போடு ஒப்பீடு செய்ததில் மிகச் சிறந்த உளவியலாளராகவும், இவற்றையெல்லாம் உவமானமாக பயன்படுத்திய அறிவு நிலையில் ஒப்பீட்டுத் தன்மையில் சிறந்த படைப்பாளனாகவும் நம் நெஞ்சினில் என்றும் வாசம் செய்கிறான். "கல்வியில் பெரியவன் கம்பன்" என்னும் வாக்கிற்கு தலை வணங்கி நிற்க செய்கிறான்.

போர்க்களக் காட்சியைச் சித்தரித்துக் காட்டுவதில் நாடகக் கலைஞனாகவும், பல காட்சியமைப்புகளை ஓவியக் கூடமாகச் சித்தரித்துக் காட்டுவதில் சிறந்த ஓவியனாகவும், கற்போரைப் பக்தி வெள்ளத்தில் மூழ்கடிக்கச் செய்யும் போது மிகச் சிறந்த இராம பக்தனாகவும், அறநெறியினை உணர்த்தும் பொழுது மிகச் சிறந்த அறநெறியாளனாகவும் காட்சி தருகின்றான்; சொற்களைக் கையாள்வதில் ஆகச் சிறந்த கலைக் களஞ்சியமாகவும் காட்சி தருகிறான் .

இவ்வாறாக கம்ப ராமாயண நூலினைக் கற்குந் தோறும் கம்பனின் பல்வேறு திறன்களால் நம்மையெல்லாம் கட்டிப் போட்டாலும் அவனது உவமைத் திறனைக் கண்டு வியந்து , "கம்பன் ஓர் உவமையாளன்" என்னும் தலைப்பில் கட்டுரை அளிக்க முயன்ற போது அவனது உவமை நயங்களையெல்லாம் கண்டு உள்ளம் சிலிர்த்து வியந்தும் போனேன் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. கம்ப ராமாயணம் முழுமையும் பொருள் புலப்பாட்டுக்காக கற்பனைச் சிறகை விரிக்கச் செய்து மிகச் சிறந்த உவமைகளைக் கம்பர் கையாண்டுள்ளார் ; தொல்காப்பியர் கூறுவது போல உலகத்தார் ஏற்கும் வகையில் உவமைகள் கையாளப்பட்டிருப்பது சிறப்புடையதாக இருக்கின்றது.

நூலின் தொடக்கம் முதற்கொண்டு நூலின் இறுதிவரையிலும் கம்பரின் உவமை நயங்கள் கொட்டிக் கிடக்கின்றன . அவற்றுள் இயற்கையழகினை வர்ணிப்பதிலும், கதாபாத்திரங்களின் தன்மையையும் அதன் சிறப்பையும் எடுத்துக் காட்டும் உத்தி முறையிலும் அழகிய நுணுக்கமான உவமைகளைக் கம்பர் கையாண்டுள்ளார். அவற்றுள் சில , பாற்கடலும் பூனையும் : கம்பர் அறநெறியில் மாறுதலின்றி வெற்றி வாகைச் சூடிய இராம பிரானுடைய திருவரலாற்றினை அதிலுள்ள ஆசை காரணமாக நான் மொழிகிறேன் ; இதில் இராமனின் பெருமை , புகழ், சிறப்பு, இராம நாமத்தை உச்சரிப்போர் அடையும் பெரும்பேறு என யாவற்றையும் அடக்கிக் கூறி விட முடியாது . குற்றமில்லாத இராமனை பாற்கடலோடு ஒப்பிட்ட கம்பர் , கடல் அளவு பெருமையுள்ள இராமனின் பெருமையினை விளக்க முனைவதென்பது , ஒரு பூனையானது பாற்கடல் முழுமையும் சுவைத்துப்

பருக வேண்டும் என்னும் ஆசையைப் போன்று இது விளங்கும் என்று கம்பர் தன்னை சிறு விலங்காகிய பூனையோடு (பூசை) ஒப்பிட்டுக் காட்டுகின்றார் . அவையடக்கப் பாடலிலேயே தன்னை தாழ்த்திக் கொண்டு இராமனின் பாதம் தொட்டு வணங்கி நூலைப் படைப்பதாக குறிப்பிட்டுள்ளார்.

**“ஓசை பெற்றுயர் பாற்கடல் உற்றொரு
பூசை முற்றவு நக்குபு புக்கென
ஆசை பற்றி அறையலுற் றேன் மற்றிக்
காசில் கொற்றத்து இராமன் கதை யரோ”**

-(கம்ப.அவையடக்கப் பாடல் :4)

என்பதால் கல்வியில் பெரியவனாகப் போற்றப்படும் கம்பரின் தன்னடக்கம் ஒவ்வொரு மனிதர்க்கும் வேண்டப்படுகிறது.

நொய்ய சொல்லன் : வடமொழியில் இராமாயணம் இயற்றிய வால்மீகியின் சொல்லாற்றலின் ஏற்றமும் பெருமையும் கூறி தன் சொல்லை ‘நொய்ய சொல்’ (நொய் - எளிமை ; எளிய சொல்) என்று தன்னடக்கத்தோடு கூறுகிறார் ; தவ முனிவர்கள் சொல்லும் சினச்சொல் தவறாது தாக்குதல் போன்று பெருமையுடைய இராமனின் வரலாற்றை உரைத்த தவ முனிவனான வால்மீகியின் சொல் ‘**தவன் சொல்**’ (தவன் - உயர்ந்த ; உயர்ந்த சொல்) என்றும், அவரைத் தழுவி தான் படைக்கயிருக்கும் இராம காதை எளிய சொற்களால் படைக்கப்பட்டுள்ளது என்று ‘**விருத்தமென்னும் ஒண்பாவிற் கோர் கம்பன்**’ தன்னை பணிவாக எடுத்துக் காட்டியிருப்பது கற்றவர்க்கேயுரிய ஒழுக்கத்தைக் காட்டுகிறது. இதனை, “**நொய்தின் நொய்ய சொல் நூற்கலுற் றேன் எனை**” (கம்ப.அவையடக்க பாடல்.5)என்னும் பாடலடியால் அறியலாம். மேலும், இலக்கண அறிஞர்கள் பலரும் தான் படைக்கும் இப்படைப்பில் பிழை இருந்தால் தன்னை மன்னிக்க வேண்டுமெனவும் கேட்டுக் கொள்கின்றார்.

**“துறை யடுத்த விருத்தத் தொகைக் கவிக்கு
உறை யடுத்த செவிகளுக் கோதில் யாழ்
நறை யடுத்த அசுணநன் மாச் செவிப்
பறை யடுத்தது போலும் என் பா அரோ”-
(மேலது.பாடல்.7)**

பல விகற்பங்களையுடைய விருத்தப் பாடல்களைக் கேட்டு மகிழும் அறிஞர்களுடைய செவிகள் இனிய யாழிசைக் கேட்டு மகிழும் ‘அசுணம்’ (பறவை/ விலங்கு) என்னும் உயர்ந்த விலங்குக்கு (மாச் செவி என்பதால் , இங்கே அசுணம் என்னும் உயிரினத்தை விலங்காகக் கொள்ளலாம். மா - விலங்கு) நிகராகும் என்கிறார். அத்தகைய விலங்குக்குத் துன்பம் நேருமாறு மிகுந்த பறையொலி கேட்பது போல என்னுடைய பாடல்கள் இருக்குமோ? என்று தன் பாடல்கள் உயரிய சந்தத்தில் அமையாமல் போகுமோ? என்று அச்சம் கொண்டு கேட்கிறார் ; மேலும், அவ்வாறு பிழைகள் இருப்பின் பித்தனும் பேதையரும் சொல்லும் வார்த்தைகளை ஆராயாமல் பக்தி பரவசத்தால் இராமன் மீது கொண்ட பக்தியால் , நான் உரைக்கும் இவ் விருத்தப்பாக்களை ஆராயாமல் முத்தமிழ் அறிஞர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளும் திறத்தை,

**“முத்த மிழ்த் துறை யின் முறை போகிய
உத்த மக்கவி கட்கொன்று உணர்த்துவென்
பித்தர் சொன்னவும் பேதையர் சொன்னவும்
பத்தர் சொன்னவும் பன்னப் பெறுபவோ”-
(மேலது.8)**

என்னும் பாடலால் அறியலாம். மேலும் தன் படைப்பில் தவறுகள் ஏதேனுமிருப்பின் அதனைச் சிறுபிள்ளைச் செய்த செயல் போல எண்ணி, தன்னை மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பதை,

“அறையும் ஆடரங் கும்படப் பிள்ளைகள்

தரையிற் கீறிடில் தச்சுருங் காய்வரோ

இறையு ஞானமி லாத என் புன்கவி

முறையின் நூலுணர்ந் தாரும் முனிவரோ”.-

(மேலது.9)

என்னும் பாடலால் கேட்டுக் கொள்கின்றார் . விசாலமான அறைகளும் நடனம் ஆடுகின்ற அரங்குகளும் உள்ள நிலத் தரையில் சிறு பிள்ளைகள் கீற்றுக்களை வரைந்தால் சிற்ப நூலில் வல்லவர்கள் இச்சிறுவர்கள் சிற்பக் கலைக்குப் புறம்பாக வரைந்தார்கள் எனச் சீற்றம் கொள்வார்களோ? கொள்ள மாட்டார்கள். அது போலவே பேரறிஞர்களும் என்னுடைய கவிதைகளை “ஞானமில்லாது செய்தான்” என்று என் மீது சினங் கொள்ள மாட்டார்களென்று உரைப்பதால், கம்பனின் அடக்க உணர்வு சான்றோர்க்கேயுரிய அணியாகத் திகழ்வதை உணர முடிகின்றது. இதனைத் தான் வள்ளுவரும் , பெருமைக்குரியவர்கள் என்றும் பணிவோடு இருப்பார்கள் என்றும் சிறுமைக்குரியவர்கள் எப்போதும் தம்மையே வியந்து புகழ்ந்து கொள்வார்கள் என்று பணிவின் சிறப்பினை,

“பணியுமாம் என்றும் பெருமை ; சிறுமை

அணியுமாம் தன்னை வியந்து” – (குறள்.978)

என்னும் குறளில் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். வள்ளுவர் கூறும் சான்றோரின் பெருமைக்குக் கம்பர் இலக்கணமாகத் திகழ்வதை அறிய முடிகின்றது.

மருத நிலத்தின் சிறப்புரைத்தல் : மருத நிலத்தின் சிறப்பினை உணர்த்த வந்த கம்பர், மருத நிலத்தினை அரசனாக உருவகித்து அவன் இனிது மகிழ்ச்சியுடன் வீற்றிருத்தலையும் , அவன் கொலு மண்டபத்தில் காலை ஞான்று, அரசாட்சி புரிதலையும் ஏத்தி உரைத்துள்ளார். சோலையில் மயில்கள் ஆடுதல் , மேகம் முழங்கி மழைத் துளிகளைச் சொரிய விளங்கும் கால நிலைகளை அழகுப் பட உவமித்துக்

கூறியுள்ளமை இயற்கை மீது கம்பர் கொண்ட காதலை உவமித்துக் காட்டுகிறது.

”தண்டலை மயில்கள் ஆடத்

தாமரை விளக்கம் தாங்கக்

கொண்டல்கள் முழுவின் ஏங்கக்

குவளைகண் விழித்துநோக்கத்

தெந்திரை எழினி காட்டத்

தேம்பிழி மகர நாழின்

வண்டுகள் இனிது பாட

மருதம்வீற் றிருக்கும் மாதோ

.- (கம்ப.நாட்டுப்.36)

பொய்கையில் விளங்கும் தாமரைத் தடாகத்தின் பக்கங்களில் விளங்கும் பசுமையான சோலைகளில் மயில்கள் அசைந்து நடனம் ஆடவும், செந்தாமரை மலர்கள் விளக்குகளை ஏந்துமா போன்று மலர்ச்சியை நல்கவும் , மேகங்கள் முழவு இயம்பவும் , குவளை மலர்கள் மங்கையர் விழிகளைப் போல மலர்ந்து நோக்கவும், தெளிந்த நீரலைகள் திரைச்சீலை என நயமுடன் அசைந்து காட்டவும் , இனிய தேனை ஒத்த மகர யாழின் இசை போன்று வண்டுகள் ரீங்காரம் செய்ய , மருதம் என்கிற அரசன் இனிது வீற்றிருந்தான்.

மகளிரின் அழகுக்கு ஒப்புமை : மருத நிலத்து வயல்களில் உழவுத் தொழில் செய்யும் பெண்களின் உடலுறுப்புகளை அம்மருத நிலத்தில் பூத்துள்ள பல மலர்களுக்கு ஒப்புமைப்படுத்தியுள்ள பாங்கு சிறப்புக்குரியது. அப்பாடல்,

”பண்கள் வாய் மிழற்றும் இன்சொல்

கடைசியர் பரந்து நீண்ட

கண் கைகால் முகம் வாய் ஒக்கும்

களையலாற் களையி லாமை

உண்கள்வார் கடைவாய் மள்ளர்

களைகிலாது உலாவி நிற்பார்

பெண்கள் பால் வைத்த நேயம்

பிழைப்பரோ சிறியோர் பெற்றால்” -
(கம்ப.நாட்டுப்.42)

என்பதாகும். உழவர் பெண்களின் வாயானது மெல்லப் பண்களை இசைத்து விளங்க , அவர்தம் கண்களும், கைகளும் கால்களும் முகமும், வாயும், கருங்குவளை , தாமரை, ஆம்பல் என்னும் மலர்களை ஒத்திருந்தன ; அவர்கள் மீது காதல் கொண்டவர்களாய் மதுவுண்டு மயங்கிய நிலையில் அவ் வழவர்கள் , வயல்களின் ஊடே விளங்கும் அம்மலர்களைத் தம் காதலியர் கண்களாகவும் கை, கால் , முகம், வாய் எனவாகவும் கருதிக் களை பறிக்காது உலாவினர் . மகளிர் பால் அன்பு வைத்த இளைஞர்களின் நிலையினை மருத நிலத்து மலரோடும் அம்மலரினை வட்டமிடும் வண்டோடும் ஒப்பிட்டுக் காட்டும் கம்பரின் கவித் திறனை வியக்காதவர் தானுண்டோ .?

மகளிரும் வண்டினமும் : பருவ மங்கையர் தம் தாமரைப் போன்ற முகத்திலுள்ள மையுண்ட கண்ணைப் பெண் வண்டெனக் கருதிய ஆண் வண்டுகள், அதன்பால் காழுற்று நாள்தோறும் அம்மருத நிலத்தில் தங்கி விட்ட செய்தியினை,

” பருவ மங்கையர் பங்கய வாள்முகத்து
உருவ உண்கணை ஒண்பெடை யாம் எனக்
கருதி அன்பொடு காழுற்று வைகலும்
மருத வேலியின் வைகின வண்டரோ”.

(நாட்டுப்படலம்.55)

என்னும் கலி விருத்தப்பாவால் அறியலாம்.

மகளிரும் அன்னப் பறவையும் :

”சேலுண்ட ஒண்க ணாரின்
திரிகின்ற செங்கால் அன்னம்”-(நாட்டுப்படலம்.45)

வயல்களில் உழவுத் தொழில் செய்யும் மகளிரின் நடையைக் கண்ட அன்னப் பறவை இப்பெண்களிடம் நடைப் பயில வந்ததாகவும் ,அந்த அன்னப் பறவைகளானது , தன் கன்றினை நினைத்த

மாத்திரத்தில் பால் சொரியும் எருமைகளின் பாலை அருந்தி விட்டு தாமரை மலரில் உறங்கத் தொடங்க , அப்பண்ணையிலுள்ள தவளைகள் எழுப்பும் குரல் தாலாட்டுப் பாடலை இயம்புவது போல இருந்தது என்கிறார் கம்பர் .

மேகமும் எருமையும் : கம்பர் மருத நிலத்தில் கொட்டிக் கிடக்கும் இயற்கை அழகினைக் காட்சி படமாக்கி நம் கண்முன் கொண்டு வருவதில் வல்லவராக இயற்கையின் காதலராகவே நமக்கு தென்படுகிறார். வானத்திலிருந்து மழைத் தாரைகள் சொரிந்து நெற்பயிர் வளர்தலைப் போன்று , இங்கு மேகம் போன்ற கரிய நிறமுடைய எருமைகள் வெண்மையான பாலை மழைத் தாரை போல் சொரிகின்ற தன்மையை உரைக்கும் உவமை நயம் இன்புறுத்தக்கது.

”ஈர நீர்படிந்து இந்நிலத் தேசில

கார்கள் என்ன வருங்கரு மேதிகள்

ஊரில் நின்ற கன்று உள்ளிட மென்முலை

தாரை கொள்ளத் தழைப்பன சாலியே”.-

(நாட்டுப்படலம்.57)

என்னும் பாடலடிகளால், கரிய மேகத்தை எருமையின் நிறத்திற்கும் மழைத் தாரைக்கு வெண்மை நிற பாலும் ஒப்புமையாயின.

தேனை நுகரும் மலர் போல : வயல்களிலுள்ள நெற்கதிர்களையும் நறுமணம் கமழும் பொழிலின் கண் மேவும் மரங்களிலுள்ள முதிர்ந்த கணிகளையும், கொல்லைப் புறங்களில் விளைவனவாகிய துவரை முதலிய பருப்பு வகைகளையும், படர்ந்து வளரும் கொடி வகைகள் தரும் பொருள்களையும் , குழித் தோண்டி நட்டுப் பயிராகும் மஞ்சள் , இஞ்சி போன்ற பொருள்களையும், இம்மள்ளர்கள் மலரிலிருந்து தேனை நுகரும் வண்டினம் போல கொள்வார்கள் என்கிறார் கம்பர்.

இதனை , "மதுவள மலரிற் கொள்ளும் வண்டென
மள்ளர் கொள்வார்" என்பதனால் அறியலாம்.

இவ்வாறாக வளங்கொழிக்கும் மருத நிலத்தை
மட்டுமல்லாது பேய் உடல் போல வெடித்துச் சிதறிய
பாலை நிலத்தையும் வருணிக்கும் திறன் கம்பரின்
கவித் திறனுக்கு மேலும் ஒரு சான்று.

பாலை நில வருணனை : பாலை நிலமானது
வெயிற் காலம் தவிர வேறு மழை முதலான காலம்
எதனையும் அறியாமையால் அந்நிலத்தைக் காணும்
அக்கினி தேவனின் நெஞ்சமும் சுடும் ; அந்நிலத்தைப்
பார்த்த நேரத்தில் அவனது விழியும் வெந்து போகும்
என்கிறார்.

"பரிதி வானவன் நிலம் பசையறப் பருகுவான்
விருது மேற் கொண்டுலாம் வேனிலே யல்லதோர்
இருது வேறு இன்மையால் எரிசுடர்க் கடவுளும்
கருதின் வேம் உள்ளமும் காணின் வேம் நயனமும்".

- (தாடகை வதைப் படலம் : 346)

என்னும் பாடலால் பாலை நிலத்தின் தன்மையை
ஒருவாறு அறிய முடிகின்றது . மேலும் பாலை
நிலத்தின் கொடுமையினைப் பற்றிக் கூறும் போது ,
அந்த நிலப் பகுதியிலுள்ள வெப்பத்தை உரைத்தால்
நாக்கு வெந்து போகும் ; உலகம் முழுமையும் மூடி
மறைக்கும் இருளும் வெந்து போகும் ; வான் முகடும்
வெந்து போகும்; உதயமாகும் சூரியனும் வெந்து
போவான் ; அவ்விடத்தில் தோன்றும் மழை ,
மின்னல் , இடி போன்றவையும் வெப்ப மிகுதியால்
தீய்ந்து போகும் என்கிறார் .

யானையும் பாம்பும் : வெப்ப மிகுதியால் முழக்கம்
செய்கின்ற யானையானது , நிழலை நாடித் திரிந்து
எங்கும் கிடைக்காமையால் கொடிய பசியோடு
புரண்டும் வாயைத் திறந்து கொண்டும் வாடுகின்ற
பாம்பின் வாய்க்குள் இதுவே நிழல் என்று
புகும்.இதனை,

"புழுங்குவெம் பசியொடு புரளும் பேரரா

விழுங்க வந்து எழுந்து எதிர் விரித்த வாயின் வாய்"
-(மேலது.352)

என்னும் வரிகளால் அறியலாம்.

கரிய மேகமும் கரிய காகமும் : பாலை நிலத்தின்
வெப்ப மிகுதியை பொறுக்கமாட்டாமல் வானின்
கண் தவழும் கரிய மேகங்களும் வடவைத் தீயென
வாட்டும் பெருந் தீயால் கரிந்து வீழ்ந்தன. இக்காட்சி
கரிய காகங்களும் யானைகளும் கரிந்து விழுந்தன
போன்று இருந்ததாக ,

"ஏகவெங் கனலரசு இருந்த காட்டினில்
காகமும் கரிகளும் கரிந்து சாம்பின
மாகவெங் கனலெனும் வடவைத் தீச்சுட
மேகமும் கரிந்து இடை வீழ்ந்த போலுமே".

(மேலது. 353)

என்னும் பாடலால் எடுத்துரைக்கின்றார்.
தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் வினையின்
அடிப்படையில் உவமைகள் ஆளப்பட்டுள்ளமையும்
புலனாகின்றது.

நெறியின் புறம் செலாக் கோசலம் : பால
காண்டத்தின் முதற் பகுதியாகிய ஆற்றுப் படலத்தில்
கோசல நாட்டிற்கு அணியாகத் திகழ்கின்ற 'சரயு நதி'
பற்றியும் அந்நதியின் சிறப்புப் பற்றியும் கூற வந்த
கம்பர், பல உவமைகளை அந்நதியினில்
பாய்ந்தோடச் செய்துள்ளார்.

"ஆச லம்புரி ஐம்பொறி வாளியும்
காச லம்பு முலையவர் கண்ணெனும்
பூச லம்பு நெறியின் புறம் செலாக்
கோச லம்புனை யாற்றணி கூறுவாம்".

-(கம்ப.ஆற்றுப்படலம்.13)

என்கிறார். இராம பிரான் ஏகபத்தினி விரதன்
என்னும் மெய் திகழ் கூற்றினையொட்டி
அந்நாடாகிய கோசலமே பிறன்மனை நோக்காத
பேராண்மை கொண்டு திகழ்தலை இங்கு, "நெறியின்
புறம் செலாக் கோசலம்" என உணர்த்துகிறார்.

கண்ணை இமைக் காப்பது போல : விசுவாமித்திர முனிவன் தேவர்களின் பொருட்டுச் செய்த அருமையான வேள்வியானது, பிறரால் எண்ணிப் பார்ப்பதற்கும் அரியதாய் விளங்கியது. ஆறு நாட்கள் நடைப்பெற்ற இவ்வேள்வியை நிலவுலகத்தைக் காக்கும் தசரனின் மைந்தர்கள் கண்ணை இமைக் காப்பது போல் காத்தார்கள். இதனை,

“எண்ணுதற்கு ஆக்கரிது இரண்டு மூன்று நாள் விண்ணவர்க்கு ஆக்கிய முனிவன் வேள்வியை மண்ணினைக் காக்கின்ற மன்னன் மைந்தர்கள் கண்ணினைக் காக்கின்ற இமையிற் காத்தனர்”.

-(கம்ப.வேள்விப் படலம்.458)

என்பதால் அறியலாம். இத்தகு சிறப்புடைய வேள்வி எண்ணுதற்கும் அரியது. பிறரால் செய்வதற்கும் அரியது என்பதால், விசுவாமித்திரனை யன்றி வேறு எவராலும் செய்வதரிது என்பது தோன்ற, “எண்ணுதற்கு ஆக்க அரிது” என உரைக்கப்பட்டது.

இராமன் வேள்விச் சாலையின் நான்கு புறத்திலும் சுற்றிக் கண்டு கண்காணிப்பு செய்யவும், இலக்குவன் வேள்விச் சாலையின் முகப்பில் நின்று கொண்டு அரக்கர்களால் இடையூறு வராதபடி காவல் காத்து நின்றான் ; இராமன் வலமாகச் சுற்றி வந்து இலக்குவனைத் தட்டி எச்சரிக்கும் பாங்கு மேல் இமைக் கீழ் இமையைத் தொட்டுக் கண்ணைப் பாதுகாக்கும் தன்மையால் இராமன் மேல் இமைப் போல் அசைந்தும் உலாவியும், இலக்குமனன் கீழ் இமைப் போல் நிலைத்து ஓரிடத்தில் நின்றும் கண்ணெனும் வேள்வியைக் காத்தனர் என்கிறார் கம்பர். இவர்கள் நிலவுலகத்தைக் காக்கும் இயல்புடையவர்கள் ஆதலால் இச்செயல் இவர்களுக்கு எளிமையும் திறலுடைமையும் ஆகும் என்பதனையும் எடுத்துரைக்கின்றார்.

படைக்கலன்கள் இராமனை அடைதல் : ஒரு பிறவியில் செய்த நற்செயலின் பயனானது அடுத்த

பிறவியில் தாமாகவே வந்த டையும் என்னும் கருத்தை,

“ஆறிய அறிஞன் கூறி அளித்தலும் அண்ணல்

தன்பால்

ஊரறிய உவகை யோடும் உம்பர்தம் படைகள்

எல்லாம்

தேறிய மனத்தான் செய்த நல்வினைப் பயன்கள்

எல்லாம்

மாறிய பிறப்பில் தேடி வருவபோல் வந்த தன்றே”.

(கம்ப.வேள்விப் படலம்.419)

என்னும் பாடல் வரிகளால் அறியலாம். காமம், குரோதம், மோகம், உலோபம், மதம், மாச்சரியம் ஆகிய ஆறு குற்றங்களும் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்புலன்களின் குற்றங்களும் தணிந்த விசுவாமித்திரன், மூன்று காலங்களின் செயல்களையும் அறிந்தவனாகி இராம பிரானுக்குத் தெய்வப் படைகளை உரிய மந்திரங்களுடன் ஒதி வழங்கிய அளவில், அவை தெளிந்த மனத்தியுடையவன் செய்த நல்வினைப் பயன் அடுத்த பிறவியில் தாமாகவே மாறி வருதலைப் போன்று அக்கலைகள் யாவும் இராமனை அடைந்தன என்கிறார். இங்கே வினைகளை உவமையாக்கியுள்ள திறம் போற்றுதலுக்குரியது.

“ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு

எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து”.

-

(குறள்.398)

என்னும் குறளின் கருத்தும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

மாரீசனின் நிலை : கானகத்தில் தனியாக இருக்கும் சீதைக்கு மாயமான் காட்டி அவளை ஏமாற்ற வேண்டுமென இராவணன் மாரீசனைப் பணித்த பொழுது, மாரீசன் அடைந்த துயர நிலையினை , மீன்கள் வாழும் நஞ்சு கலந்த நீருக்கு உவமையாகக் காட்டுகின்றார். மீன்கள் வாழும் தேங்கிய நீரில்

நஞ்சு கலந்தால் மீன் இறக்க நேரிடும் ; நீர் நச்சுத் தன்மை அடைந்து விட்டது என உணர்ந்து நீரை விட்டு வெளியேறினால் நீரில்லாமல் மீன் வாழாது. அது போல அந்த மீனின் நிலையைத் தான் அடைந்ததாக மாரீசன் புலம்புவதை சிறந்த பொருத்தமான உவமை வாயிலாக கம்பர் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். மாரீசனின் மனநிலைக்கு மீனும் , தன்னைச் சார்ந்தவரை அழிக்கும் இராவணனின் தீய குணத்திற்கு நஞ்சும் உவமைகளாயின .

”வெஞ்சுற்றம் நினைந்து உகும் வீரரை வேறு அஞ் சுற்று மறுக்குறும் ஆழ் குழி நீர் நஞ்சு உற்றுழி மீனின் நடுக்குறுவான் நெஞ்சு உற்றது ஓர் பெற்றி நினைப்பு அரிதால்”.

துணை நூல்கள் :

- 1.கம்ப ராமாயணம் மூலமும் உரையும்,வித்துவான் நாராயணப்பிள்ளை உரை, திருமகள் நிலையம் , சென்னை.முதற் பதிப்பு : மார்ச்.2008.
- 2.திருக்குறள் – மக்கள் உரை, முனைவர் கு. மோகனராசு, மணிவாசகர் நூலகம், சென்னை. 18 ஆம் பதிப்பு : செப்.2007.

_(கம்ப. மாரீசன் வதைப் படலம்)

என்னும் பாடலால், மீன் தங்கிய நீர்நிலை நஞ்சானது என்னும் உவமை, இராவணன் மனதில் கலந்திட்ட நஞ்சினை எடுத்துக்காட்டுகிறது. நஞ்சு கலந்த நீரில் துடிக்கும் மீனின் நிலை இராவணனோடு இருக்கும் மாரீசனின் மனநிலைக்கு உவமையாயிற்று.முடிவாக, இவ்வாறாக கம்ப ராமாயணம் நூல் முழுமையும் உவமையின் ஆளுமைகள் நிறைந்துள்ளன. அவற்றுல் ஒரு சில உவமைகள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. தெவிட்டாத தேனடையின் ஒரு துளி தேனாகவே இக்கட்டுரை அமைகின்றது. நூல் முழுமையும் ஆளப்பட்டுள்ள உவமைகள் குறித்து பல ஆய்வுகள் செய்ய இந்நூல் இடம் தருகிறது என்றால் அது மிகையாகாது .